

Jeg troer, at den ærede Forslagsstiller har draget en meget praktisk Sag frem ved dette Lovforslag. Selv om Forslaget trænger til betydelig Omsarbejdelse, troer jeg derfor, at man ikke bør tage dette saa nøie, men at det vilde være en god Gjerning, om Rigsdagen vilde af dette Lovforslag kunne frembrage en Lovbestemmelse, der afhjælp idetmindste endeel af de Ulemper, der daglig føles af en Mængde Landbrugere, navnlig Parcellister, ved stridige Naboers Modstand med Hensyn til Opfyldelse af Pligter, der aabenbart burde paahvile dem, men hvis Fremtvængelse paa Grund af en mangelfuld Lovgivning er meget vanskelig og særdeles bekostelig.

S. Pedersen: Jeg skal bemærke med Hensyn til det Udtræk, der findes i § 1: „Veie, der ere udlagte til almindeligt Brug“, at det ved en nærmere Overveielse er en Unkorrekthed, der er kommen ind i Lovforslaget, og som ikke kan samstemme med Bestemmelserne i de følgende Paragrafer, og jeg skal saaledes i Cet og Alt slutte mig til de Bemærkninger, der betræffende dette Punkt ere fremsførte deels af de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) og Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Jesperen), og deels af flere andre ærede Talere; dette Punkt vil da være et af dem i Lovforslaget, som ville fortjene en alvorlig Overveielse af det Udvalg, der sandsynligviis vil blive nehsat.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovforslaget kunde indskrænke sig til kun at gjælde for Landet, vil jeg for mit Bedkommende være meget tilbøjelig til at gaae ind derpaa, forsaavidt den ærede Minister vil stille i Udsigt, at samtidig med en saadan Lovs Udkommen Kjøbstæderne maatte faae en Lovbestemmelse betræffende deres Veie, der maatte omtrent indstifte det samme Retsforhold, som her ved mit Lovforslag tilsigtes. Den ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen) troer, at Lovbestemmelserne om denne Materie absolut maae høre sammen som et Ræt om det hele Veisystem; men dette troer jeg ikke er nødvendigt; jeg troer ikke, det er praktisk rigtigt; saalænge disse Veie bibeholde den privatrettlige Karakter

for et vist begrændset Antal Ciere, der have Brugret, saa have de ikke Noget med det øvrige Veivæsen at gjøre, der vedligeholdes paa Kommunens Regning. Hvad angaaer den Byrde, som han troer, at en Enkelt derved maatte kunne tilføie Flere uden Nødvendighed, da troer jeg ikke, at der er allermindste Fare herfor; man maa forudsætte, at den Autoritet, i hvis Haand Afgjørelsen af Veiens Istandsættelse lægges, maa tage et billigt Hensyn til de stedsfindende Omstændigheder, saa at ikke en enkelt Mand uden Nødvendighed kan fordre en usforholdsmæssig kostbar Istandsættelse af Veien, som ikke kan anses nødvendig i Forhold til den Bestemmelse, som Veien har ifølge sin hele Beliggenhed, det er simpelthen paa Grund af, at der i § 1 er brugt det urigtige Udtræk: „ere udlagte til almindeligt Brug“, at det Udtræk, der findes i § 2: „enhver Færdselsberettiget“, kommer i Strid med § 1. Jeg har her kun tænkt paa de Veie, som ere udlagte til Benyttelse for visse Eiendomme, udenfor hvis Ciere ikke Noget kan siges at have Krav paa Veiret. Vigesom den ærede Rigsdagsmand for Scrs Amts 2den Valgkreds (Alberti) har ogsaa jeg kun tænkt paa de Veie, som ere udlagte, og ikke meent, at der skulde exproprieres Jord der, hvor ingen saadanne fandtes. Nu er imidlertid Forholdet saaledes, at selv om den Enkelte vilde paatage sig at istandsætte hele Veien, saa vilde han dog ikke være istand til ganske at afholde de Modvillige fra at benytte den. — Jeg er enig med de Udtalelser, der ere faldne om den kostbare Procesmaade, som er forbunden med Landvæsenkommisjonerens Afgjørelse; jeg har vel ikke seet skriftlige Regninger paa, hvad saadan Afgjørelse koster, men veed, at det løber betydeligt op. Saavidt jeg veed, har imidlertid den ærede Rigsdagsmand ikke paavist noget Andet at sætte istedetfor, som var billigere og hensigtsmæssigere paa samme Tid, som det giver tilstrækkelig Vorgen for Sagens heldige Afgjørelse (Alberti: Jo!); jeg har da muligviis overhørt det. Man har henviist til Forordningen om fladellig Vands Afledning, men ogsaa der træde jo Landvæsenkommisjonerne til som Appellinstants; den hele Forskjel er altsaa, at her er Sogneforstanderskabet sat som første, og Landvæsenkommisjonen som anden Instants.